

ségeket. Vizsgáltam a compliance-t, a kockázatvállaló magatartást, az érintettek személyiségének függvényében.

A pozitív szenvedélyek megmutatásával sikerült az identitásukat megtalálni, a kommunikációs-adaptációs insufficienciákat megoldani.

A MALIGNUS THYREOIDEA BETEGSÉGEK INCIDENCIÁJÁNAK VIZSGÁLATA AZ ELMÚLT 20 ÉVBEN

Salamon T¹, Deák I¹, Pataki N²

PTE ÁOK Családorvostani Intézet és III. sz. Belgyógyászati Klinika1, Sebészeti Klinika2, Pécs

Előzmények, célkitűzések: A pajzsmirigy göbös megbetegedéseinek száma az utóbbi években jelentős mértékben emelkedett. Ez a tény vezette munkacsoportunkat arra, hogy részletesebben foglalkozunk a pajzsmirigy betegségeivel. Munkánk középpontjába a pajzsmirigy-rákok vizsgálatát helyeztük. Felvetődött a kérdés, vajon mennyire játszik szerepet a csernobili katasztrófa a pajzsmirigy rákok incidenciájának emelkedésében?

Célunk volt, hogy felmérjük, változott-e a pajzsmirigy-rákok előfordulási gyakorisága? Igazolható-e Csernobil hatása?

Eredmény: A kutatáshoz a Pécsi Sebészeti Klinikán 1980–84-ig és 1997–2001-ig operált pajzsmirigy beteganyagát dolgoztuk fel. A vizsgált 1479 beteg közül 1043-at operáltak 1997–2001 között, míg 1980–1984-ig mindössze 436-ot. A malignus elváltozások 1980–1984 között 1,4%-ot, 1997–2001 között 5,2%-ot tettek ki.

Következtetés: Az eredmények szerint az incidencia változása – bár szignifikáns – nem írható egyértelműen Csernobil számlájára, mivel számos tényező nem volt egyértelműen tisztázható. Az eredmények gyakorlati jelentősége az, hogy a viszonylag ritka, de emelkedő tendenciát mutató pajzsmirigy karcinómára gondolni kell, mivel azt kellő időben felfedezve és megfelelően kezelve nagy százalékban gyógyíthatók.

KIT KELL ELSŐDLEGES ELLÁTÁSBAN RÉSZESÍTENÜNK?

Dr. Simek Ágnes, Dr. Gombay Csongor, Dr. Szabó János, Dr. Talpag Magdolna, Dr. Simon Judit

Semmelweis Egyetem, Háziorvosi Tanszék, Budapest

Célkitűzés és módszer: Szerzők háziorvosok fizikális és pszichés státusának megítélésére kérdőíves felmérést végeztek a fővárosban, egy nagyvárosban, egy kisvárosban és falvakban.

Eredmények: Nem találtak különbséget sem lakhely, sem munkahely szerint az eredményekben. Az eredményeket összehasonlítva az országos átlaggal megállapították, hogy:

- a háziorvosok átlagéletkora alacsonyabb, mint a magyar átlagpopulációé,
- a diagnosztizált és deklarált betegségek száma alacsonyabb,
- az egyes betegségek tüneteinek előfordulása magasabb,
- a diagnosztizált és deklarált pszichikai megbetegedések száma alacsonyabb,
- az egyes pszichiátriai betegségek tüneteinek előfordulása magasabb,
- a suicid ráta magasabb.

Következtetések:

- A háziorvosok nem akarnak vagy nem mernek szembesülni fizikai és szellemi megbetegedéseikkel, bár tökéletesen felismerik a tüneteket, tudják a helyes kezelési módokat.
- Általában nincs lehetőségük az „anonym” kezelésre.
- Általánosságban nem törődnek betegségeik kezelésével, az egészségmegőrzéssel.
- Nem kérnek segítséget sem a családtól, sem szakembertől.

AZ ANYAI DOHÁNYZÁS HATÁSA A CSECSEMŐ EGÉSZSÉGÉRE: MEGYEI KERESZTMETSZETI VIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

Szövetes M¹, Páll G¹, Márton H², Szathmári E³, Pásti G⁴, Ilyés J², Lakatos L³

Házi gyermekorvosi praxis, Debrecen¹, DEOEC Családorvosi Tanszék, Debrecen², Kenézy Gyula Kórház-Rendelőintézet Gyermekosztály, Debrecen³, ÁNTSZ Hajdú-Bihar Megyei Intézete, Debrecen⁴

Célkitűzés: Vizsgáltuk az anyai dohányzás gyakoriságát, befolyásoló tényezőit és annak hatásait a csecsemő egészségére Hajdú-Bihar megyében.

Módszer: Megyei szintű, keresztmetszeti epidemiológiai vizsgálatot végeztünk kérdőíves módszerrel. A kérdőívet a területen dolgozó védőnők töltötték ki. A vizsgálatba bevontuk Hajdú-Bihar megye minden 0-6 hónapos csecsemőjét (n=3076). A statisztikai feldolgozás az egyváltozós vizsgálatok esetében khi2 próbával történt, míg a többváltozós analízishez többszörös logisztikus regressziót használtunk.

Eredmények: A terhések 10,1%-a enyhe, további 5,2%-a erős dohányos. Szoptatás alatt az arány kissé alacsonyabb (8,9%, illetve 4,7%), ami nem a leszokás, hanem a dohányosok körében tapasztalt alacsonyabb szoptatási arány következménye. Az anyai dohányzás szoros összefüggést mutat a család társadalmi-gazdasági helyzetével és a lakóhely település típusával. A terhesség alatti dohányzás mintegy 2,5-szeresére emeli az intrauterin retardáció esélyét. A szoptatás alatt dohányzó anyák gyermekei több, mint 3-szor gyakrabban betegszenek meg obstruktív bronchitisben az